

NEDJELJNA ČITANJA

Ez 34, 11-12.15-17; Ps 23, 1-3.5-6; 1Kor 15, 20-26.28; Mt 25, 31-46

Današnjom nedjeljom završava liturgijska godina koja počinje došašćem. Liturgijska nam godina omogućuje itinerarij od vremena iščekivanja obećanog Mesije pa sve do njegovog drugog dolaska i uspostave kraljevstva Božjega. Tema posljednjega suda česta je u ovim vremenima, a želi u čovjeku pobuditi potrebnu trezvenost da uvijek bude pripravan na susret s Gospodinom. Isus Krist dolazi kao sudac. Sud okuplja sve ljude, bez obzira na naciju, rasu i vjeru. Tu Gospodin razlučuje dobre od zlih te jedne poziva u svoju slavu, a druge odbacuje. Zanimljivo je čuti kako kriterij suda nije vjerska pripadnost. Krist Kralj, kao pravedni Sudac neće nas pitati koliko smo krunica izmolili, na koliko smo misa bili, u kolika smo svetišta hodočastili, u koje smo sve katoličke udruge i molitvene zajednice bili uključeni. Čak nas neće pitati jesmo li bili laici, redovnici, svećenici, biskupi, papa. Nije mu bitno ni tko su nam roditelji, koji nam je akademski gradus niti reputacija među ljudima. Jedino na što je sudac gledao bio je odnos prema čovjeku. On neće pitati kako je netko danas potrebit kruha svagdanjega, nego jesmo li mu dali jesti. Neće pitati kako se netko doveo u stanje da nema što za odjenuti, nego jesmo li ga mi odjenuli. Postaviti će nam pitanje jesmo li pohodili bolesnika i zatvorenika. Bog će nas pitati jesmo li dali milosrđe koje smo primili, jesmo li bližnjima bili bližnji. Djelotvorna ljubav prema bližnjemu - to je kriterij suda Božjega. Današnje je evanđelje jasno: čovjek je naš put do Boga. Koliko se približimo čovjeku, toliko se približavamo i Bogu. Bog nam daje prigodu da se obraćamo i da živimo obraćeni do posljednjeg dana i daha, te je stoga ne propustimo. Živimo sada vjerno Kristu, kralju, pastiru i sucu, jer kada dođe u slavi samo će očitovati ono što smo bili i što smo u srcu nosili i krili. Trudimo se živjeti tako da nas Krist Isus uvede u puninu života vječnoga.